

DELK
150 ÅR

2022

Underveis

*'Guds menighet
skal seire' – vinner av
salmekonkurransen*

**Mestring og
glede i Skauen
barnehage**

JORDMOR THRINE LØVLAND

om forløsningens kraft

156 ÅR MED DELK-SKOLER | HISTORISK ANSETTELSE | TROSFORSVAR – HVA ER DET?

Innhold

6 Sankthansstevne på Gjennestad

16 Trosforsvar – hva er det?

20 Portrett av Thrine Løvland

24 Toårig tjeneste i Etiopia over

- 2 Ledere
- 4 Redaksjonelt
- 5 Andakt
- 9 Min salme
- 10 Tilsynsmannens perspektiv
- 12 Nytt fra menighetene
- 14 Historiske perler
- 18 Møte- og gudstjenestelisten

- 23 Diakonispalten
- 26 Skolesiden
- 28 DELKs barnehage i Skien
- 30 Glimt fra Kvitsund

- 31 Podkastanbefalingen
- 32 Barnas side / Les for barna
- 34 Slekters gang / Adresselister

Forkynner eller fortynner?

Bertil Andersson / tilsynsmann

Etter sommeren har det i den kristne dagspressen vært en samtale om forkynnelsens innhold og dybde. En kjent kristenleder skrev: «Når vi først får folk inn i kirken, serverer vi dem alt mulig som skal være relevant. Det styrker ikke det indre livet. De må ha Guds ord.»

I en lederartikkel fulgte avisen Dagen opp med overskriften: *Forkynnere kan ikke være fortynnere*. Som svensk måtte jeg sjekke på nett om det finnes noe som heter fortynner. Det gjør det. Det kan være en fortynningsvæske; tynner. En person som tynner ut noe kan kalles fortynner.

Jeg må skynde meg å si at jeg ikke oppfatter det slik at prester og forkynnere i DELK er fortynnere. Tvert imot

oppfatter jeg mye forkynnergleder blant våre forkynnere når de får forkynne Bibelens sannhet. Men kanskje har vi likevel hørt en preken og tenkt: – Dette var ganske tynt. Jeg kunne ønske meg en mer fyldig bibelutleggelse.

Vi tyr lett til kritikk. Viktigere er det at vi, både prester, forkynnere og vanlige menighetsmedlemmer, tar vårt doble ansvar på alvor: Å selv være godt forberedt i bibelstudier og bønn, og å be for prester og forkynnere, slik at de forkynner – og ikke fortynner Guds Ord. Be og arbeid slik at Gud ved sin Ånd slipper til med sin tale i oss som skal lytte.

Som kirke skal vi være relevante og inkluderende i vårt fellesskap. Likevel, kirkens hovedoppgave er å på Guds vegne

proklamere hele Guds råd til menneskene. Slik kan Guds uendelige kjærlighet og gode vilje, Hans nåde og Hans sannhet, bli relevant i den enkeltes liv. Og også blant oss som fellesskap.

Ved Guds inspirasjon og på hans oppdrag skrev apostelen Paulus: «For ordet om korset er dårskap for dem som går fortapt, men for oss som bli frelst, er det en Guds kraft» (1 Kor 1,18). La oss sammen be om at *Ordet om korset* ikke må bli utvannet eller fortynnet i våre menigheter. Bare på den måten kan Guds kraft til frelse være virksom.

Med ønske om et velsignet høstsemester under *Ordet om korset!*

Det som er vakkert, godt og sant

Erling Rantrud / redaktør

Menneskene har alltid stilt seg selv spørsmål som: Hvordan henger tilværelsen sammen? Hvordan kan vi finne sannhet? Hvordan definerer vi mening i tilværelsen?

Vi som lever i dag må finne våre egne svar, men det kan være godt å se tilbake til de som har levd før oss. På Jesu tid var verden sterkt preget av antikkens filosofi og idealer. De gamle filosofene Platon og Aristoteles hadde definert tre hovedelementer som gav tilværelsen mening. De mente at størrelsene **Sannhet** (det som beskriver tilværelsen), **Godhet** (det som oppfyller tilværelsens hensikt) og **Skjønnhet** (det som er vakkert) var objektive størrelser, og alle som søkte dem kunne finne.

Det er ikke noe rart at kristne hadde med seg dette verdensbilde da kristendommen ble etablert. De oppdaget raskt at det filosofene lette etter ved se inn i seg selv og ut på verden rundt seg, det fant de første troende hos Jesus Kristus!

De så at Gud ikke *har* sannhet, godhet og skjønnhet i seg, slik vi noen ganger kan kjenne igjen hos våre medmennesker, men Gud *er* sannhet, godhet og skjønnhet. Det Jesus har gjort for oss, viser hva skjønnhet, godhet og sannhet er!

Når vi opplever noe vakkert, for eksempel at det er godt å komme sammen som venner og menighet, eller når vakker musikk og poesi finner gjenklang i noe dypt inni oss, da merker vi at det er godt, og at det sant at det er godt! Det som egentlig skjer er at Gud lar oss oppleve på en hverdagslig og forståelig måte det han vil for oss. Nemlig vise oss og lære oss hvordan vi kan leve i og speile hans egenskaper. Han viser oss at alt det gode kommer fra ham, og han øser rikelig ut til alle som vil ta imot.

Søk godhet, skjønnhet og sannhet i alt som er rundt deg! Livet blir rikere av det. Men du finner disse tre hos Jesus først. Gjennom ham ser vi alt det andre mye klarere.

DELK

***I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!***

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmannt Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.ranrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer

Anne Martha Askjer Kjær

Mette Brix Dyrhovden

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Erling Ranrud

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Ett blad i hånden er bedre enn ti i skogen

Det har blitt høst. Vi slipper ikke unna. Blader gulner og faller fra trærne, og lyset endrer seg. Vi håper at bladet du nå har i hendene, lyser opp og virker litt imot vemodet noen kjenner når høsten kommer. Lag deg en kopp te, fyr i peisen om du har en, og vit at bladet du straks skal lese, ikke visner. Det holder seg friskt og fint i fargene gjennom hele høsten og mer!

Underveis nr. 3

I dette nummeret kan du lese om hvordan det gikk med Lovsangs- og salmekonkurransen som ble lansert i fjor. Fred Arve Fahre lærer oss hva i all verden apologetikk er for noe. Du får høre tanker fra en jordmor og bli kjent med Thrine Løvland i portrettet. På Misjonssidene får du høre om hvordan Torunn og Arild Minnesjord har hatt det i Etiopia, og hva som skjer videre. På barnesidene blir vi mere kjent med Line og Jakob. De dukker opp for tredje gang. Kanskje deres opplevelser blir til inspirasjon for deg eller noen du kjenner?

Ikke abonnement, men frivillig gave

Vi har fått noen spørsmål om gavegiroene som ligger ved bladet er abonnement som skal betales, eller frivillig gave. Det er helt frivillig å bruke giroene! Alle medlemmer i DELK får bladet helt uavhengig om det betales eller ikke. Men vi er avhengige av gaver for å produsere bladet, og er takknemlig for alt som kommer. Økte energi- og råvarepriser er en utfordring også for oss denne høsten. En raus gave fra de som har mulighet, kommer godt med.

Og du, du behøver slettes ikke bruke giro. Hvis du heller vil gi en gave på Vipps, kan du gjøre det enkelt ved å vippsse til 113797.

Vi i redaksjonen er som alltid glad for innspill, ris og ros. Send gjerne en mail til redaktør erling.ranrud@delk.no med dine tanker om Underveis.

God lesing og riktig god høst!

Åpne en dør. Historiebok om DELKs nyere historie.

Gjennom våren og sommeren har forfatter Jostein Bendiksen arbeidet hardt og iherdig for at vi skulle nå målet om utgivelse om boken DELKs nyere historie før utgangen av 2022. Nå ser vi at tidsrammen likevel må utvides noe slik at boken først vil bli publisert på nyåret.

Bertil Andersson

Illustrasjon: unsplash

Johannes 15,5:

Jeg er vintreet, dere er greinene

ANDAKT / HELENE VENHEIM FOSS

Sommeren er tilbakelagt, og hverdagen er godt i gang. I fargene i naturen og på temperaturen merker vi at høsten er i anmarsj! Endelig har vi hatt en leirsommer uten restriksjoner. Det har vært godt for voksne, ungdom og barn. Selv har jeg fått med meg sankthansstevnet på Gjennestad i juni, Fjordglimt med menigheten min i Skauen kirke i juli og 6.-7.klasse-leir på Bondal i august. Det har vært herlig å bare være sammen uten å måtte holde 2 meters avstand eller å måtte sprite hender «i eninga».

Noe av det jeg sitter igjen med etter disse leirene, er gleden av å være i fellesskap igjen. Dette fellesskapet har jeg følt med 2. klassingene fra Barnekoret («mitt») på sankthansstevnet da de ikke kunne få mange nok nattakoser, med de eldre i menigheten min i Skauen kirke da 60- og 80 -åringen gjerne ville synge «O store Gud» kl. 22 om kvelden, og betweenernes frimodighet på Bondal-leir:

Siste kvelden på Bondal hadde vi bønnvandring. På en av postene kunne vi skrive ned noe å takke for. Det var rørende å se hva 11-13-åringene takker for: gode forhold, familie, at vi kan følge Jesus i frihet, mat, drikke, hus, livet, venner, søvn, Bondal (så lenge vi har det...) og kjærlighet.

**La oss støtte opp
om fellesskapet, det
betyr mye.**

For meg er det trossstyrkende å være en del av disse rike fellesskapene. Noen ganger er det lett å bekymre seg for barna våre, relasjonene dem imellom og med oss voksne, og hvordan vil det bli i framtida. Og det er ikke så lett å være en trygg og god voksen rundt dem, det er mulig det aldri har vært det heller. Men når vi merker at de har fått med seg viktige ting som de velger å frivillig ta med videre, gir dette virkelig håp for min egen tro og også fellesskapene vi er en del av.

Johannes 15,5: Jeg (Jesus) er vintreet, dere er greinene. La oss støtte opp om fellesskapet, det betyr mye; ikke bare for deg selv, men også for andres vaklende tro. Noen greiner er ferske og korte, andre er krokete og bøyde, men hver av oss er vi på samme tre: Jesus.

Ha en god fellesskapshøst!

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

▪ De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
▪ Den augsburgske konfesjon
▪ Luthers lille katekisme
DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Jubileumsfeiring og gjensynsglede på Gjennestad

Endelig! Etter to år med digitale stevner og annerledestider kunne storfamilien i DELK omsider samles til Sankthansstevne. Vi var ekstra glade for å kunne møtes nettopp denne sommeren. Det hadde ikke blitt det samme å feire DELKs 150 år sittende hver for oss. Når det er jubileum, er det godt å feire skikkelig!

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD FOTO / BOJO HERMANSEN

Det er noe med å møtes fysisk. Den lille praten på trappen inn til Gjennestad. Et smil og et håndtrykk i kioskkoen. Se kjente og ukjente spredt rundt på plenen i sommersola. Det er krevende også, man skal ikke kimse av at det både for deltakere og arrangører kan være mange utfordringer. Noen står litt for seg selv og vet ikke helt hvem de skal prate med. Andre flyr hit og dit og er travelt opptatt med å løse en eller annen oppgave. På den måten spiller

DELKs årlige sommerstevne mye av den vanlige hverdagen vår og det jevne kirkelivet. Bare mye mer komprimert, mange flere folk og enda flere inntrykk. Men vi har godt av det. Godt av å møtes. Godt av å utfordres. Godt av nye impulser. Godt av å samles som menighet.

Jubileumsprogram

Programmet denne sommeren fulgte mye av den samme oppskriften som før. Det er noe fint med det. Vi kommer til kirken og møter den samme liturgien

vi kjenner. Vi vet hva vi skal møte og hvordan vi får delta. Slik blir det også med stevnet. Det er alltid noe nytt. Nye talere. Noen nye innslag. Samtidig kjenner vi oppskriften og vet omtrent hva vi skal ha med oss og hva vi kan forvente. Dersom du som leser kommer på Sankthansstevnet for første gang neste år, kan du anse denne reportasjen som en liten oppskrift på hva du vil møte, selv om ingrediensene vil være annerledes. Samtidig var det tydelig at vi feiret våre 150 år. Det var kaker og jubileumsanger.

Samtaler og stemning gjorde det klart at det var noe ekstra med stevnet akkurat denne gangen.

Sang og musikkglede

Fredagens ettermiddag startet med tacomiddag og et flott familiemøte. Det var nok særlig sanggleden til barna ledet av barnekoret fra Skauen menighet, med venner og barn fra andre kirker også, som gjorde aller størst inntrykk. Jesus siterte skriften og sa: «Fra småbarns og spedbarns

munns har du latt lovsang lyde!» Og slik var det. Lovsang lød, og vi andre fikk være med. Senere på kvelden fikk vi oppleve vakre toner og krys-tallklar sang fra Garness. Tvillingene Ingelin Reigstad Norheim og Hildegunn Garnes Reigstad sammen med den ekstraordinært dyktige pianisten Torjus Vierli (Hildegunns mann) fylte salen med fløyelsmusikk, ettertanke og glad lovprising. Med flere instrumenter enn musikere og noe som hørtes ut som flere stemmer også,

ble det en minnerik opplevelse Gud til ære og oss til gagn.

Seminar og sport

Lørdagen var det fullt program med bibeltime, panelsamtaler, seminarer og mere til. Dersom du ikke fikk med deg alt, finner du fremdeles seminarer og flere av talene fra stevnet i opptak på DELK sine nettsider. For mange var det allikevel kanskje fotballkamp og olabrace som ble de store høydepunktene. Denne gangen var det de eldste og prestene som dro i land fotballseieren mot ungdommene! Noen av de involverte vil sikkert være riv ruskende uenig, men man kan ikke tro annet enn at flaksen var på de eldste side. Det er vanskelig å forestille seg at de faktisk er i bedre form enn ungdommene.

Barna hadde strålende opplegg med hoppeslott og gode aktiviteter. Ungdommene hadde ungdomsmøte og volleyball til langt på natt før lørdagen var over. Det er viktig å tilpasse aktiviteter for ulike aldersgrupper, men når voksne, barn og ungdom leker sammen og bygger olabil, da blir det skikkelig fest! Både små og store snekret og konkurrerte på lag og mot lag. Det ble både overkjørte føtter og kraftige møter med asfalt, men

først og fremst var det glede over å få bygge og leke sammen. Konklusjonen må være at innsats gir underholdning!

I Jesus, for hverandre, ut i verden
Søndag var det gudstjeneste og misjon som sto i fokus. Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes med familie ble innviet som misjonærer under gudstjenesten. I skrivende stund har de landet trygt på Madagaskar og etablerer seg der for arbeid med bibeloversettelse blant annet.

Salmer og festsanger
I anledning jubileet ble det utlyst en lovsangs- og salmekonkurranse. På Sankthansstevnet kunne vinnerne presenteres, og gjennom stevnet fikk vi både fremført og sunget flere av sangene som kom inn. Komiteen har gjort et solid arbeid med å vurdere alle bidragene som kom inn. Alle bidrag ble anonymisert før de ble vurdert, så man kan trygt si at bidragene som gikk av med prisene, var verdige oppmerksomheten.

Så var det faktisk to sanger som juryen ikke kunne sette over hverandre og det ble delt ut to førstepriser! Den ene prisen gikk til Terje Simonsen fra Moe kirke med sangen «Fra slekt til slekt». Denne salmen vil bli presentert i sin helhet i neste nummer av Underveis. I dette nummeret tar vi for oss den andre av de to vinnerne. Nemlig Svein Kr. Waale med salmen «Guds menighet skal seire».

Svein Kr. fra Brunlanes er ikke medlem i DELK. Han ble allikevel oppmerksom på konkurransen og bestemte seg for å skrive et bidrag og sende inn. Det er vakkert og godt å oppleve at vi som er kristnemøtes og oppmuntrer hverandre på tvers av menighetsgrenser. Det ble en fin symbolikk i at det ble trukket to vinnere ev konkurransen. Én representant fra DELK, og én fra resten av kristenNorge. Vi følger samme Herre og lovsynger samme Gud! På stevnet fortalte han litt om prosessen og innholdet i salmen. Underveis har også fått høre litt mer om salmen i etterkant. Vi håper og tror at salmen blir sunget mange ganger i kirkene våre i årene som kommer.

Guds menighet skal seire

*1 Guds menighet skal feire at Gud er alles Far.
Han skapte universet med alt vi er og har.
Gud holder det ved like og hersker over jord.
Vi løfter våre hjerter til deg, vår Skaper stor.*

*2 Guds menighet skal feire at Kristus er vår bror.
Han åpner sine armer for alle de som tror.
Her ønskes vi velkommen, han tar oss i sin favn.
Vi løfter våre hjerter og priser Jesu navn.*

*3 Guds menighet skal feire at Ånden gir oss mot.
Gud sender oss en hjelper som lyser for vår fot.
Hans livspust er usynlig, den er på dette sted.
Vi løfter våre hjerter og takker for Guds fred.*

*4 Vår menighet skal feire at kirken gis oss håp.
Vi tar imot hans nåde og bærer barn til dåp.
Gud skaper tro i hjertet, til arbeid blir vi kalt.
Vi løfter våre hjerter til han som styrer alt.*

*5 Vår menighet skal feire at kirken lever her.
Gud gir oss kraft og glede og ser oss der vi er.
Ved korset blir vi tilgitt, han er i vin og brød.
Vi løfter våre hjerter til han i liv og død.*

*6 Guds menighet skal seire, for Kristus holder ord.
Vi møtes i hans himmel på evig, nyskapt jord.
Der skal vi triumfere, da seirer vi til sist;
Vi løfter våre hjerter til Herren, Jesus Krist!*

T/M: Svein Kr. Waale, 2021

Min salme

TEKST / SVEIN KR. WAALE

Dette er en salme som handler om hele trosgrunnlaget, Guds menighet her og i den verdensvide kirke skal feire og seire. Salmen bør passe i pinsefeiring, der vi feirer kirkens fødselsdag, eller den kan brukes på Allehelgensdag når vi legger vekt på det siste verset der Guds menighet skal seire. Salmen er ellers av generell karakter og kan benyttes i vanlige gudstjenester der temaer som trosbekjennelse, dåp, nattverd og himmelhåp er naturlige elementer.

Svein Kr. med førsteprisen. Et tresnitt av Beate Strindberg med motiv av Bachs notepenn, Partita no 3.

” Kristus holder ord og vi skal møtes i hans himmel på en evig, nyskapt jord.

De tre første versene omhandler trosbekjennelsen, og de begynner med Guds menighet skal feire. Første verset handler om skapelsen, og begynner med at Gud er alles far. Andre verset om Sønnen og at Kristus er vår bror. Det tredje verset handler om Den hellige Ånd og at Ånden gir oss mot. Disse tre versene begynner med Guds menighet skal feire fordi trosbekjennelsen er universell og gjelder for hele Guds menighet over hele veden.

De to neste versene begynner med Vår menighet skal feire. Her flyttes fokuset til den lokale menighet der de konkrete nådemidlene fungerer i gudstjenesten. Dåp og nattverd er synlige midler som forvaltes i vår menighet. Der er her våre barn døpes, der er her fadderansvaret legges på den enkelte menighet.

Det femte verset handler om nattverden, og knyttes også til lokalmenigheten. Det handler om at kirken lever her. Det er i vår kirke menigheten konkret opplever nattverdens innhold: «Ved korset blir vi tilgitt, han er i vin og brød. Vi

løfter våre hjerter til han i liv og død». I alle vers har jeg i siste strofe tatt med introduksjonen til nattverdliturgien «Vi løfter våre hjerter» som et gjennomgangsmotiv i hele salmen.

I det siste verset innføres Guds menighet skal seire istedenfor feire. I de foregående versene har jeg brukt feire for å synliggjøre den lokale menighetens og den verdensvide kirkes feiring her og nå. Det siste verset handler om Allehelgenstemaet, og at himmelhåpet holder: Kristus holder ord og vi skal møtes i hans himmel på en evig, nyskapt jord. Så har jeg i de to siste linjene lagt vekt på at vi skal seire, triumfere med Kristus.

Mange ganger hører vi om hvor vanskelig og utfordrende troen er, og ofte er det et nødvendig tema, men vi må ikke bli der. I troen på den oppstandne og seirende Kristus må Guds menighet her, og i hele den verdensvide kirke, heve stemmen og syng: «Der skal vi triumfere, da seirer vi til sist; Vi løfter våre hjerter til Herren, Jesus Krist!».

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK, skriver i denne spalten om ulike perspektiver og tanker som angår kirkesamfunnet

DELK 150 DELK-skolene 156

Allerede i 2016 markerte DELK-skolene at det var 150 år siden oppstarten. Fortsatt driver vi skoler – med mål om å hjelpe våre elever til å bli trygge samfunnsborgere med en frimodig tro.

Som svensk har jeg aldri vært elev ved en av DELKs skoler. DELKs skoler har likevel fått stor betydning for meg og min familie. Gunn og jeg var svært takknemlige for at Moe skole i Sandefjord tok så godt imot våre egne tre barn, da de kom fra små skoleforhold i Mongolia. Nå er yngstemann blitt tiendeklassing – og de andre to ser tilbake på gode og trygge år ved nettopp Moe skole.

Da jeg var prest i Telemark menighet, fikk jeg gleden av å samarbeide med skoleledelse og lærere ved Skauen kristelige skole. Som tilsynsmann kan jeg i noen grad følge med på arbeidet ved alle skolene – fra en litt større avstand.

Skolens kallsoppgave

I verdidokumentet som er felles for alle DELKs skoler, står det blant annet at skolen skal hjelpe foreldrene med å gi elevene den kristne undervisning og

oppdragelse som dåpen forutsetter. For mange foreldre er det fortsatt uvurderlig å få hjelp av skolen med dåpsopplæringen og en kristen oppdragelse.

Men ikke alle elever har samme utgangspunkt. Tidligere var våre skoler først og fremst for DELK-medlemmer. Nå har vi mange elever fra andre kristne sammenhenger, i tillegg til flere elever fra hjem der foreldre eller foresatte ikke bekjenner troen. Oppdraget er derfor bredere: *Skolen skal legge til rette for at elevene i møte med Guds ord og et kristent miljø skal vinnes for Kristus.*

Våre ansatte kan ikke vinne elevene for Kristus. Men de speiler Guds omsorg i hverdagen, og formidler Guds ord. For elevene trenger voksne som ser dem – med Guds blikk. Noen barn er ensomme. Andre strever med ulike læringsvansker. Noen kommer fra splittede hjem – andre er fosterbarn. Noen opplever pubertetens turbulente tid ekstra hard, mens andre sliter med angst. Utfordringene er like mange som det finnes elever. Og mulighetene til å vise Guds kjærlighet til den enkelte ligger foran de ansatte hver dag.

«Vi vil utvikle og styrke»

Under denne overskriften omtales DELKs arbeidsområder i strategien for 2022–2025. Punkt B, som er inndelt i seks underpunkter, handler om skolevirksomheten. Med formuleringer som å styrke, utruste, og utvikle – ønsker vi å gi uttrykk for at virksomheten skal være framtidsrettet. Her vil jeg trekke frem følgende:

Samarbeid

Punkt 2 sier *at vi vil gjennom samarbeid mellom skole, hjem og menighet, hjelpe elevene til å ha frimodighet i troen og til å være trygge samfunnsborgere.* Et godt samarbeid er vesentlig for at vi fortsatt skal kunne bidra til frimodighet og trygghet. Dette er ikke noe nytt i DELKs historie. Men vi spør oss hvordan vi kan utvikle dette samarbeidet slik at vi blir enda bedre i stand til å nå barn og foresatte med kjærlighet, respekt og omtanke.

Kanskje har du tid og mulighet til å bidra i skolehverdagen? Kontakt i så fall skoleledelsen for å finne en oppgave som passer deg. Slik kan du også få være et speil for Herrens omsorg for noen av våre elever.

Rekruttering

Videre i underpunkt 5 står det at *Vi vil legge til rette for at ungdom med DELK-identitet rekrutteres, kalles og utrustes til å bli lærere og skoleledere.* En skole trenger naturligvis at nye elever rekrutteres. Men vi trenger også ansatte med et kall til å formidle Jesus til barna. Vi er glad og takknemlig for ansatte med ulik kirkelig bakgrunn. Men som kirkesamfunn skal vi legge til rette for at ungdom fra våre egne rekker rekrutteres inn mot skolens virksomhet.

Formidler vi dette som et kall til ungdommene? Våger vi å utfordre unge med lederevner? Ja, la oss frimodig oppmuntre ungdommer som vurderer lærertjeneste, slik at de tydelig merker vår støtte.

Utfordringer – og fremtidstro!

Strategi til tross – vi kjenner av og til på mismot. Hvordan vil det egentlig stå til

med DELKs skoler om 15 år? Elevtallet går litt opp og ned. Vi undres om foreldre velger andre skoler for sine barn, for ikke å bli stigmatisert ved at barna går på en skole med avvikende syn i forhold til hva som er politisk korrekt. Vi kan også måtte være forberedt på en framtid med strammere økonomiske vilkår for skolene.

Vi kjenner ikke fremtiden. Heldigvis. Men midt i denne usikkerheten blir det ekstra viktig at vi er gode på nestekjærlighet og omsorg for

den enkelte. Det er ennå dag! Det er ennå muligheter! La oss sammen som menighet og skole gripe dagen og de verktøy vi har fått til å ruste ungdom for tro og liv.

Så kalles vi til å be – for elever og ansatte, for økonomi og rekruttering, om flere elever og gode strukturer. Og la oss samtidig takke for alle ansatte som hver dag får rike muligheter til å vise Guds kjærlighet.

Og hjertelig takk til dere ansatte for at dere tar vare på disse mulighetene!

” **For mange foreldre er det fortsatt uvurderlig å få hjelp av skolen med dåpsopplæringen og en kristen oppdragelse.**

Arkivfoto

DØVIK KIRKE ER REVET

TEKST / ODD GJERPE

En æra er over, og vi ser konturene av en ny tid. En av kirkesamfunnets eldste kirker, Døvik kirke, er nå historie. Fra å være en sentral møteplass for mange, er kirken nå fraktet til Hadeland i deler, for å re-monteres og gjøre nytte som et mer profant drivhus, kombinert med atelier. Ute-gruppa til Torsdagsklubben har bistått med demontering, et krevende arbeid gjennomført på kort tid, uten skader, og med mer penger på bok enn da rivearbeidet startet!

Så er det ikke bare takk til Gud og mennesker for vel gjennomført, samt

mimring om gamle minner som nå har fokus i Bjerkely kirke. Nei, opp av ruinene (les grunnmuren) reiser det seg en ballbinge som skolen lenge har ønsket seg. Og, frem til den er ferdig, har menigheten valgt å arrangere små fotballkamper mellom unge og voksne rett etter kirketid. Til glede for de unge, og en viss stølhet i beina for de voksne. Ofte har de voksne gått av med seieren, men når de unge drar med forsterkninger fra unga i nabolaget, snur ofte kampen til deres fordel. Og, dermed kan kirken møte folk i bygda på deres banehalvdel! Bare fremtiden vil vise

om dette får ringvirkninger. Tiltaket har uansett ført til at «grå hår-koeffisienten» har gått endel ned på møtene i Bjerkely kirke.

På de beste søndagene er det nesten litt gammel god «Døvik kirke-stemning» på plassen mellom kirkeruinene og den nye Bjerkely kirke. Menigheten slutter neppe med fotballkamper selv når ballbingen er på plass!

Les siste nytt om menighetene på delk.no

Foto: Bjerkely menighet

Foto: Ingrid Lydia Hauklid

SÅ-DAG I BERGEN FOR DELK SITT SÅMANN SARBEID

Sensommeren 2021 kom uten at det var utsikt til å samle menigheten til den tradisjonelle misjonsbasaren. Dermed ble forslag til «Sådag for DELK sitt såmannsarbeid» våren 2022 lansert.

Målet var å sette misjonen på dagsorden igjen, og parallelt med dette bruke anledningen til sosialt fellesskap.

Søndag 15.5. var misjonssekretær Andreas Johansson i DELK Bergen. Dette var en langhelg med mange bortreiste, og vi satte derfor av to søndager til ekstra misjonsfokus 1i midten av mai.

Menigheten ble minnet om misjonsbasarene som ikke lenger arrangeres, og vi ba frimodig om tilsvarende giverglede som til misjonsbasaren.

Frø, stiklinger, avleggere og spirer fant veien til kirken. Også hjemmelaget fra egen hage og håndarbeid kunne kjøpes. Plommesyltetøy og rundstykker ble servert under kirkekaffen. Noen barn hadde sådd eplefrø i fjor og trærne hadde nå vokst seg 50-70 cm store. Andre - som hadde hørt om sådagen på streaming - bidro med store tomatplanter og avleggere. Barna kunne velge en frukt, spise den og så frøene.

Det ble en glederik stund med oppslutning i alle aldersgrupper. Mange dro hjem fra kirken glade og fornøyde med bæreposer fulle av grønn vekst.

TEKST / MAYSE HAUGE/METTE BRIX

Historisk ansettelse på Ryenberget

15. august begynte Kristian Heian (24 år) fra Våle i Vestfold i den ny-opprettede stilingen som musikkleder på Ryenberget. Det er en historisk hendelse. Kristian er vokst opp i DELK og har nylig fullført bachelor i kirkemusikk og praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) fra Norges Musikkhøgskole. Han skal jobbe 50 % i en fast stilling.

Ifølge stillingsinstruksen skal musikklederen bidra til å løfte sang- og musikkarbeidet i menigheten. Han har ansvar for at nådegaver og talenter oppdages og settes i bruk, og at generasjonsmenigheten styrkes og fordypes i lovprisningen av den treenige Gud. Menighetsstyret er veldig glade for at denne satsningen er falt på plass. Og DELK kan være stolt av å ha en dyktig ung mann som Kristian blant sine ansatte medarbeidere.

Gjennom 150 år har synet på utdanning og lønn endret seg mye i kirkesamfunnet. De første prestene hadde hverken teologisk utdanning

eller lønn. Det samme gjaldt lærerne. Med tiden har vi fått lønnede og utdannede både prester, lærere og diakoner. Og det oppleves som en velsignelse og et gode.

Menighetene rundt om er velsigna med mange svært dyktige musikere både med og uten formell utdanning. Slik har det vært også på Ryenberget. Men ingen har til nå ansatt noen med kirkemusikkutdanning for å utføre og lede musikktenesten i menigheten.

I høst rekker han akkurat å komme litt i gang før han skal ha tre måneder permisjon for å gå på bibelskole i Hemsedal. Men fra 1. søndag i advent er han fullt i gang og tilbake.

Kristian får oppgaver både på søndager og hverdager. Han blir å se og høre både på orgelkrakken og pianokrakken, alene og i samspill med andre. Selv kaller han dette drømmejobben. Det er lett å skjønne, og vi ønsker Kristian Guds velsignelse og lykke til i oppgavene.

TEKST / KRISTOFFER HANSEN-EKENES

Foto: Ryenberget kirke

Foto: Bjerkely menighet

Røyk, ruiner og yrende liv

Hva er det med Moe kirke og skole i Sandefjord? Det har oppstått noe vitalt og voksende fra en nesten utdøende skole, og en branntomt i ruiner. Jeg var en av elevene i perioden med nedgang, og tenker fortsatt at historien om Moe er en nesten uvirkelig vakker historie!

Moe kirke og skole brant ned en mørk og vindfull natt i 1995. Elevtallet var svært lavt da skolen brant, og det er ikke feil å si at snittsalderen i menighet-en var blitt tilsvarende høyt. Det nye bygget som ble reist på Moe, og som har trengt utvidelse flere ganger, får meg til å tenke på den hellige fuglen Fønix fra gresk mytologi. Kort fortalt brenner fuglen, men opp av asken stiger det en fornyet, levende skapning. Fra hundretallet tolket kristne denne myten om Fønix som et slags bilde på Kristi død og oppstandelse. Når en menighet og skole i løpet av noen dramatiske nat-tetimer stod igjen med en branntomt, var det ikke selvsagt at dette skulle bli et bra vendepunkt. På forunderlig vis har en ny generasjon varsomt tatt over stafettpinnen fra de eldre, og i dag har 130 elever med ulik bakgrunn fordelt seg på alle klassetrinna i grunnskolen.

På et skolebilde fra 1979/1980 teller jeg at vi er 23 elever fra 1. til 7. klasse. Som 3. klassing opplevde jeg denne

flokken som god og trygg, vi holdt sammen på tvers av kjønn og alder. Det var kort vei opp til gode forbilder. Men vi var for jo altfor få, når jeg for eksempel ser hvor mange som var alene gutt eller jente i sin klasse. Med dette som bakteppe var det veldig rart å komme tilbake til et helt annerledes Moe rundt 20 år seinere. Da inviterte menigheten til julemesse i nye, flotte lokaler. Rart å komme til en barneskole bygd for 45 elever. Jeg traff igjen de som liksom alltid hadde vært der. Og jeg møtte unge voksne stort sett yngre enn meg, som hadde blitt utfordret, og tok et bevisst valg om å etablere seg i byen og bli en del av både menigheten og skolen. Det var lett å få øye på et glissent mellomskikt. Her var enten pensjonister eller unge voksne, grovt skissert. Det skulle bygges bro mellom eldre og yngre. Litt lange armer måtte til for å sende og ta imot stafettpinnen. Ved kaffebordet der jeg satt på julemes-sa, kom noen lavmælte ord fra gamle kjente om å ha gitt av seg selv i mange

år, og nå trengtes nye krefter. Heldigvis ser det ut til at gode krefter har fått knadd sammen gammelt og nytt, kjent og ukjent, det som så seg tilbake, og det på full fart framover. At det skulle oppstå en positiv og glad identitet på Moe ut fra denne miksen, er ganske spennende. Jeg tipper at respekt, yd-mykhet, generøsitet, tilpasningsevner, stor arbeidskapasitet og lyse sinn er viktige ingredienser. Videre at Bibelen har vært veiviser, og at felles tro binder sammen. Når kristne lærere drar lasset sammen, og menigheten samles søndag etter søndag, da kan det spire og gro i gode fellesskap. Så ser det ut til at Moe ble en magnet for kreative folk, særlig innen musikk. Instrumenter vi aldri hadde sett på Moe dukket fram, og menighetsfellesskapet har vel nærmest blitt til gjennom sang og musikk, der de aller yngste er regna med.

Ikke for det! På gamle Moe var det faktisk en koffert med diverse rytmein-strumenter. Den ble henta fram fra kottet bakert i klasserommet i enkelte

musikktimer. At kofferten skulle kunne tas med inn i kirkerommet på en søndag, det tror jeg ingen kom på. For meg er det sånn at gamle Moe gir de sterkeste bildene på netthinna. Selvsagt er barndomsbildene sterk-est! Jeg ser for meg parene med sorte kalosjer ute i gangen, på rekke og rad rett ved utgangsdøra. De stod gjerne

At det skulle oppstå en positiv og glad identitet på Moe ut fra denne miksen, er ganske spennende. Jeg tipper at respekt, ydmykhet, generøsitet, tilpasnings-evner, stor arbeidskapasitet og lyse sinn er viktige ingredienser.

der da vi kom til kirken på søndag. De sorte kalosjene stod klare for å gå ut igjen på den smale sti når gudstjenesten var over. Vi hørte mye om farene som lurte i verden, at det var lett å trå feil. Jeg var ikke redd eierne av kalosjene, på ingen måte! Det var hyggelige karer som smilte og nikket når vi møttes. I det hele tatt var det hyggelige voksne som så og verdsatte oss barn og unge. Eldstebrødrene Trygve Fevang og Ole Rønningen var trygge bautaer i årevis. Like før gudstjenesten startet, kom alltid disse to fram fra et eller annet sted bak altertavla, og satte seg på første benk. Da var alt som det skulle. Da kunne orgelet trække i gang.

På skolen handlet det selvsagt mye om å lære utenat fra bibelhist-orien, katekismen og Pontoppidans Forklaring. I voksen alder har jeg sett for meg at vi små puggere ble sendt gjennom skoleårene som noen pakkesler. Et Pontoppidans pakkesel. Som fikk lesset på seg

spørsmål etter spørsmål, vers etter vers med troslære. Ferden kunne gå i tørre, bratte, kalde områder, eller gjennom mer frodige landskap og litt varmende sol. Hadde jeg møtt Pontoppidan selv på denne ferden, kunne det vært fristende å spørre tilbake: «Kjære Erik, vil du ikke gjerne gi barna en litt lykkeligere barndom?»

Nå blir det ikke lenger lesset på med så ensidig kunnskap. Barn får være barn på helt andre premisser, både i skole og menighet. Jeg tror det som har skjedd på Moe, har kraft i seg til å inspirere og utfordre i mange år framover. Det står enorm respekt av alle timene med dugnad. Søknadsprosedyrer og saksgang. Planleggingsmøter og gjennom-føring. Unge og eldre har stått på for at både rammer og innhold lyser av kvalitet.

Måtte Guds gode velsignelse fortsette å strømme gjennom alt som foregår på Moe!

TROSFORSVAR HVA ER DET?

På ungdomsleiren på Kvitsund i sommer var temaet «Trosforsvar». Vi tok utgangspunkt i ordene fra 1. Petersbrev 3,15: **Vær alltid klare til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håp dere eier.** Ja, hvordan skal vi gjøre det? Hva sier egentlig Bibelen videre om trosforsvar?

TEKST / FRED ARVE FAHRE

Dette greske ordet vi også bruker, «apologetikk», kan få oss på sporet. I antikkens rettsvesen fikk den anklagede muligheten til å komme med et forsvar, en «apologia». I Det nye testamentet møter vi dette begrepet mange steder. Blant annet i Apg 22,1, hvor Paulus kommer med sin forsvarstale til folket.

Trosforsvar er å forklare og forsvare vår tro, og gjennom det å løfte fram sannheten om det håpet vi eier. I vårt

samfunn blir kunnskapen om Gud og Bibelen svakere, og det er mange misforståelser om kristen tro i media og sosiale plattformer. Det lages menneskelige tankebygninger som stenger for Guds sannheter, de må rives ned! (1 Kor 10,4–5) Her får trosforsvaret noen ganger en offensiv rolle, ved å på en grundig måte vise at andre livssyn ikke kan gi troverdige forklaringer på livets store spørsmål.

Peter fortsetter sin oppfordring til

forsvarer med et kall til ydmykhet: «Men gjør det ydmykt og med guds frykt, så dere kan ha en god samvittighet.» (1 Peter 3,16). Målsettingen må aldri være å vinne en diskusjon. Nei, trosforsvar skal berede grunnen for at evangeliet skal få lyde, de gode nyhetene om Guds frelse i Jesus Kristus.

Finne felles grunn

I møte med andre mennesker må vi

søke å finne en felles grunn å stå på. En felles sannhet å forankre samtalen i. Vi diskuterer ofte saker på overflaten – uten å erkjenne at vi er uenige om grunnleggende forutsetninger. Da blir det sjelden fruktbare samtaler som gir økt forståelse, men snarere diskusjoner hvor begge sider blir mer og mer styrket i sin egen overbevisning. Det hjelper lite å argumentere ut fra Bibelens ord dersom den andre ikke anerkjenner Bibelen som en stemme det er verdt å lytte til. Et godt trosforsvar møter samtalepartnere med respekt for ståstedet de har, slik at vi kan prate om de viktige tingene.

I dette gir Paulus oss et forbilde i sin samtale med filosofene i Athen. Han forankrer sin forkynnelse i to sannheter som filosofene kunne være med på: Han peker først på alteret de hadde for en ukjent Gud (Apg 17,23), og sier at det er denne Gud han forkynner, en Gud de ennå ikke kjenner. Senere siterer han to av grekernes egne diktere (Apg 17,28) for å underbygge sitt poeng om hvem Gud er og at han er nær oss. Først etter å ha bygget denne felles grunnen, kommer han inn mot kjernen i evangeliet: Gud har oppreist Jesus fra de døde. Noen ville høre mer, tok imot ordet og kom til tro. Andre forble vantro og hånet Paulus.

Paulus sine møter med jøder og hedninger på sine reiser gir oss et godt bilde av hvordan et bibelsk, kristent trosforsvar kan se ut. Stefan Gustavsson forteller om dette i boka «Trenger troen forsvares?». Paulus sitt perspektiv er at budskapet om Jesus er en offentlig sannhet som kan kommuniseres og forklares. Det kan undersøkes med fornuften. Jesu liv, død og oppstandelse kan bekreftes som virkelige historiske hendelser. Budskapet kan sammenholdes med Det gamle testamentet; Jesus oppfylder profetiene fra gamle tider! Og sannheten om Jesus kan erfares personlig, siden Jesus ikke er død, men fortsatt lever. Til sist viser Paulus hvordan de gode nyhetene om den treenige Gud kan forklare virkeligheten og det vi

Paulus sine møter med jøder og hedninger på sine reiser gir oss et godt bilde av hvordan et bibelsk, kristent trosforsvar kan se ut.

observerer rundt oss og i oss bedre enn alle alternative livssyn.

Mesterens forbilde

Der hvor Paulus ofte forsvaret troen mot hedningenes innvendinger og livssyn, der er Jesus aktiv på en annen måte. Han forsvaret Skriftens sannhet i møte med vantroen i sitt eget folk. Å diskutere teologiske spørsmål med andre kristne er ikke det vi normalt regner som trosforsvar. Men der hvor religiøse spørsmål og feiloppfatninger blir snublesteiner som hindrer Guds frelse, der kan vi med rette snakke om trosforsvar. Her er Jesus et forbilde. Han blir stadig forsøkt fanget i ord, av mennesker som står imot Guds frelsesplan. Jesus avslører falskheten og uredeligheten som ligger bak, og løfter fram sannheten. Et eksempel får vi når fariseerne og herodianerne kom til Jesus for å sette ham fast med spørsmålet: Er det tillatt å betale skatt til keiseren eller ikke? (Matt 22,15–22). De satte opp et falskt dilemma – Gud eller keiseren – men Jesus gjennomskuer dem og avslører dem. Det er ikke et «enten eller». Det er et «både og»: Gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud. Mynten har keiserens bilde, men mennesket er skapt i Guds bilde. Mynten må gjerne keiseren få, men du og ditt liv, det skal Gud få,

han som troner over keiseren og har skapt deg i sitt bilde.

Vi presenteres stadig for falske motsetninger og misvisende forenklinger i møte med verden omkring oss. Utsagn som «Du kan ikke tro på både naturvitenskapen og Gud» eller «Tro er bare noe man gjør hvis man mangler beviser» bygger på en rekke feilaktige premisser som et godt bibelsk trosforsvar kan plukke fra hverandre.

Ofte forutsetter man for eksempel at det ikke er rasjonelt å tro på noe man ikke har matematiske beviser for. Men sannheten er jo at det aller meste vi gjør, er gjort i «rasjonell tro». Vi stoler på at maten vi får servert på restauranten ikke er giftig, selv om vi ikke har bevis. Vi tror at andre er glade i oss, uten at vi noen gang kan bevise det. Trosforsvaret vil peke på mange gode grunner til at det er fornuftig å tro.

Du, en troens forsvare?

Så kan vi stille oss spørsmålet: Hvem skal drive med trosforsvar?

Alle skal ikke stå i de store debattene i media eller bli eksperter på områder som krever nitide studier. Men oppfordringen fra Peter om å være beredt til forsvar, den er skrevet til alle som håper på Jesus. Vi har alle en rolle å spille i å forklare hva vi tror på, slik at andre kan forstå det, og å forsvare sannheten i vårt håp. Spør gjerne: Hva er det største hinderet ditt for å tro på kristendommens budskap? Noen ganger kan vi med enkle ord forklare våre egne tanker. Andre ganger kan vi vise til kristne søsken vi vet har arbeidet med de aktuelle spørsmålene.

Å leve et liv i guds frykt det er i seg selv et vitnesbyrd og et forsvar mot anklager. Nettopp dette fortsetter Peter med i slutten av vers 16: Da vil de som baktaler dere for deres gode livsførsel i Kristus, bli gjort til skamme med sine beskyldninger.

Det er sannheten om Jesus som kan sette fri. Om vi får anledning til å rydde vekk noen snublesteiner i et menneskes vei mot å få møte denne sannheten, ja, da er det en uendelig stor ting vi kalles til å være med på.

Møter og gudstjenester i DELK 4. kvartal 2022

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Hardanger	Nord	Jæren	Dato
02.10.2022	17.s. i treenighetstiden	Mark 5,35-43	11.00		MA	11.00		ER n	FAF	OEng n		11.00	BJH n	MB n		HA n		02.10.2022
09.10.2022	18.s. i treenighetstiden	Mark 1,40-45	11.00			PJ	ER n		11.00		MB n 3	JaBy n	RA n	OE n			11.00	09.10.2022
16.10.2022	19.s. i treenighetstiden	Luk 9,57-62	HVS		19.00	11.00	11.00		FAF sn	11.00		JMS n	11.00	11.00	AJ n	11.00	11.00	16.10.2022
23.10.2022	20.s. i treenighetstiden	Matt 18,1-11	11.00		HA n	JaBy n	OEng n	MB n	11.00			11.00	BJH n				OEng	23.10.2022
30.10.2022	Bots- og bønnedag	Luk 15,11-32	HVS sn	MA n	11.00	11.00	ER n	11.00	11.00	FAF sn		JaBy n	PJ n	MB sn				30.10.2022
06.11.2022	Allehelgensdag	Luk 6,20-23	MA n		AJ n	PJ	11.00	ER sn	UA n			11.00	BJH n	MB n		HA n	OEng n	06.11.2022
13.11.2022	23.s i treenighetstiden	Matt 24,35-44	11.00		11.00	11.00		11.00	FAF	11.00	ER n 7	JaBy n	UA sn	11.00			11.00	13.11.2022
20.11.2022	Domssøndag/Kristi kongedag	Joh 9,39-41	HVS n		MA	PJ sn	ER n	FAF n	11.00			JaBy n	11.00		MB n	11.00	OEng	20.11.2022
27.11.2022	1.s.i adventstiden	Matt 21,1-11	11.00		11.00	11.00	17.00	11.00	FAF	OEng n		BA n	BJH n	MB n		JaBy n		27.11.2022
04.12.2022	2.s.i adventstiden	Joh 14,1-4	HVS n	MA n	11.00	AJ	11.00	PJ n	BA n			JaBy n	BJH n	11.00			11.00	04.12.2022
11.12.2022	3.s.i adventstiden	Matt 11,2-11	11.00		MA n	11.00	PJ n	16.00	17.00	11.00	JaBy	11.00	BJH sn	HVS n		HA n	11.00	11.12.2022
18.12.2022	4.s.i adventstiden	Luk 1,46-55	11.00		11.00	11.00	11.00	ER n	11.00			MB n	11.00		JaBy n			18.12.2022
24.12.2022	Julaften	Luk 2,1-20	HVS 14.30		MA 15.00	PJ 15.00		ER 14.00	FAF	14.30								24.12.2022
25.12.2022	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS 12.00		MA n	PJ n	BA n	ER n	FAF n	OEng n		JaBy n	BJH n	MB n		HA n		25.12.2022
26.12.2022	2. juledag	Matt 2,16-23		MA n		11.00			11.00			JaBy n	BJH n				OEng n	26.12.2022
28.12.2022	4. juledag	Joh 16,21-24				HVS 18.15												28.12.2022

Initialer og navn	
AJ	Andreas Johansson
BA	Bertil Andersson
BJH	Boe Johannes Hermansen
ER	Erling Rantrud
FAF	Fred Arve Fahre
HA	Henning Alsaker
HVS	Håkon Valen-Sendstad
JaBy	Jan Bygstad
JMS	Jon Magne Sønstabø
KHE	Kristoffer Hansen-Ekenes
MA	Morten Askjer
MB	Mikael Bruun
OE	Ottar Endresen
OEng	Olaf Engestøl
PJ	Peter Johansen
RA	Ragnar Andersen
RE	Rolf Ekenes
UA	Ulf Asp

Initialer og gudstjeneste
kl 11.00 om ikke annet
er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/
fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB!
Endringer kan forekomme.
Følg med i kalenderen for
din menighet på www.delk.no

Makt og sårbarhet

– Hvordan gjøre hverandre
godt når vi møtes?

Åpent temamøte. Alle er hjertelig velkommen!

**Tormod
Kleiven**
Professor

Senter for diakoni og
profesjonell praksis

KIRKEFORUM

Bjerkely kirke, onsdag 26. oktober kl.19

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

Julemesser 2022

Telemark
19. november

Granly
26. november

Ryen
26. november

Forløsningens kraft

Thrine Løvland er født og oppvokst i Skien. Hun gikk på Skauen skole og i Borgenheim kirke. I dag er hun firebarnsmor, jordmor og bor i Sandefjord. For 20 år siden var hun og mannen hennes, Høye, blant noe få unge par som flyttet til byen og fikk oppleve revitaliseringen av både Moe kirke og skole.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Forfatteren av dette intervjuet kjenner Thrine godt. Ikke bare er jeg gift med Thrines lillesøster, men vi er naboer og bor bare noen hundre meter fra hverandre på Vesterøya i Sandefjord. Barna har vært ut og inn av husene til hverandre i en årrekke, og vi har opplevd mye sammen. Det er allikevel ikke ofte at bare jeg og Thrine setter oss ned for å prate. Langt mindre med notatblokk og mikrofon i mellom oss. Men Thrine er åpen, uredde og reflektert. Det første hun sier er at hun ikke vil fremstå som en med blankpusset fasade. Slik jeg kjenner Thrine, er ikke det noe jeg bekymrer meg så veldig over i akkurat dette intervjuet.

Unge voksne på Moe

Vi hopper tilbake noen år i tid. Hva er det som gjør at et ungt ektepar satser på en menighet som nesten holder på å dø ut i en ny by?

– Vi kjente noen andre som skulle flytte til Sandefjord, og da ble tanken sådd. Året før vi giftet oss, fikk Høye jobb i byen, og jeg gikk sykepleien på Bakketeigen og bodde hos min mormor Thrine Ludvigsen på Eik i Tønsberg. Da vi giftet oss, flyttet vi inn i det lille, gamle snekkerverkstedet på

Moe. Det er borte nå, men de eldre i Moe kirke var så glad da vi flyttet inn! De fikk ordnet et lite bad for oss så vi kunne bo der. Og Høye fikk til og med presset inn et piano på soverommet i det knøttlille huset midt i skolegården på Moe.

Thrine og Høye var i den første lille puljen av unge par som kom til Sandefjord rundt årtusenskiftet. Det var ikke bare enkelt for de eldre å la de unge slippe til, men summen var at de var veldig takknemlige for det. Menigheten gikk fra å være på randen av nedleggelse til sakte, men sikkert å vokse seg til en stabil størrelse.

– Det året ble vi både kjent med menigheten, men også mer kjent med de andre unge parene som kom til Sandefjord på den tiden.

– Moe har forandret seg ganske mye siden den gangen også. Folk har kommet og gått, med selv om farger, former og folk forandrer seg, så er jo budskapet det samme. Samfunnet rundt oss forandrer seg, men Bibelen er fra evighet til evighet, og det er trygt.

Den faste kirkegangen

Folk kommer til kirken med ulike preferanser. Noen vil helst synge,

” Det beste med å være jordmor er å få være den første som tar i det nyfødte barnet.

noen kan ikke få en lang nok preken, noen sitter og venter på velsignelsen. Hvordan tenker du at vi som menighet er kan ivareta denne forskjelligheten? Hva appellerer til deg?

– Jeg er egentlig veldig teologisk interessert, og er veldig glad i grundige

bibeltimer. Jeg skal ikke bli prest, men det hadde vært kjempespennende å studere teologi.

– Når jeg kommer inn i kirken, har ikke jeg noe problem med å føle Åndens tilstedeværelse. Det er ikke noe jeg må jobbe for, eller oppleve.

Jeg bare vet at Ånden er der. Det trenger ikke være noe spesielt som skal skje. Jeg er ganske ukomplisert sånn, men jeg går alltid fra kirken med noe som har truffet meg i livet mitt.

– Jeg er skikkelig opptatt av den faste kirkegangen. Det er jo i kirken det skjer! Jeg kjenner en skikkelig glede når folk kommer inn døra på søndag formiddag!

Jordmor Thrine

Thrine er jordmor. Ingen som kjenner Thrine kan unngå å ha lagt merke til hennes store pasjon for yrket sitt. Med strålende engasjement og frimodighet og uten blygsel kan hun fortelle om fødsler og smerte og morkaker og perfekte små fingre i hvilken som helst sammenheng. Da Thrine fylte 40 år for et par-tre år siden, fikk gjestene i festen oppleve et forrykende standup-show der jordmoryrket, hustru- og morsrol-len ble framstilt på en så grafisk og ærlig måte at knapt noen av de som kom, var de samme da de dro. Når vi kommer inn på jordmoryrket, babyer og barnas verdi, er Thrine ustoppelig.

– Det har vært en barndomsdrøm bestandig. Fra jeg var liten jente tenkte jeg at hvis jeg noen gang blir jordmor, da har jeg nådd toppen av karrieren. Jeg prøvde meg sju dager på kontor, i en annen jordmordrolle, men å sitte og dingle med beina under pulten fungerte ikke i det hele tatt. Jeg savnet sykehuset og dro rett tilbake. Jeg synes det er kjempesint å jobbe med mye folk rundt meg og oppleve dramatikken og alle møtene med mennesker.

Det beste med å være jordmor er å få være den første som tar i det nyfødte barnet. Thrines øyne glitrer av glede og litt tårer mens hun forteller. Det er stort. Jeg

griner ikke på fødsler, men når jeg snakker om det, da rører det meg. Det er fordi jeg har fått oppleve det fire ganger selv, og jeg kjenner det så i kroppen hvor fantastisk selve forløsningsøyeblikket er.

Forløsningen

– Jeg har tenkt mye på det ordet. Bibelen bruker ordet forløsning i ulike sammenhenger (red.anm. Ordet forløsning er mye brukt i Norsk Bibel og mindre brukt i Bibel 2011), og det er verdens beste beskrivelse for den nye jorden som skal bli skapt. Den kroppslige følelsen når ungen skli ut av kroppen din, og all smerte er borte, kan ikke forstås uten å oppleve det. Det er helt spesielt! Og jeg skjønner at det blir på samme måte med oppstandelsen. Mange mennesker i verden lider så mye i livet, men så, plutselig, blir lidelsen borte med en voldsom endring fra det ene til det andre.

– I Romerbrevet står det at alt det skapte sukker og stønner som i fødselsrier. Vi vet hvor grensesprengende og hvor enorm smerte det er i det. Men en smerte med så utrolig mye mening. For det er et håp om forløsning i andre enden.

– Vet du hva en perfekt arbeidsdag er? Det er å få ta imot et barn før lunsj. Den lunsjen og den kaffekoppen smaker så godt!

Barna som ikke blir født

Thrine er en av få jordmødre som reserverer seg mot å være med på aborter. På sykehuset hvor hun jobber, er det senaborter som er aktuell problemstilling. Jeg spør Thrine litt om hvordan hun forholder seg til denne virkeligheten.

– Det er kanskje et par senaborter i året på sykehuset hos oss. Det er heldigvis ikke ofte, men det er noe jeg tenker på hver dag jeg går på jobb. Den lille angsten for at dette skal skje i dag, lever jeg med hele tiden. Men det er en angst jeg kan håndtere, og vite at jeg står støtt i. Det aller mest krevende er at jeg er glad i kollegaene mine, og det er ingen som ønsker den jobben, så jeg gir dem en skikkelig dårlig arbeidsdag fordi jeg reserverer meg og kan gå å ta imot barn på nabostua i stedet. Det er ganske smertefullt og vondt.

– Det er veldig lite diskusjon om menneskeverdet på jobb. Det er litt rart

” **Salmene rører ved noen strenger i meg og hjelper meg å møte livet som det er.**

at det er så skummelt å diskutere det, men jeg merker at det ikke er et tema man kan snakke om så lett. Men når jeg noen ganger møter en kollega på tomannshånd og de har stått i det at en unge har overlevd en abort, og som deretter legges for å dø, så har det gjort noe med dem. De tenker nok at man må være tøff og ikke la det berøre en, men det gjør jo det.

– Mange tenker nok at norsk lov ivaretar valgene slik at vi ikke trenger å ha dårlig samvittighet, og kvinnens selvbestemmelse

trumfer jo alt. Det er en vanskelig samtale, for vi har helt forskjellig utgangspunkt. Det er nok derfor debatten blir så svart-hvitt. Det er ikke mulig å forene menneskets verdi fra befruktning med kvinnens selvbestemmelse.

– Samtidig må vi som er kristne, anerkjenne hvilken påkjønning mange får i livet sitt. Mange av oss har det ganske lettvinnt. Det må gjøre noe med hvordan vi opptrer i debatten. Vi er for livet, men når mennesker med et annet verdensbilde i en skikkelig vanskelig situasjon tar et valg, må

ikke vi si at det burde være lett å velge annerledes. Vi må snakke sant om livet.

Sant om livet

Thrine er opptatt av å snakke sant om livet. Bryte ned fasader og møte hverandre som vi er.

– Selv om vi er kristne, trenger vi ikke ha så voldsom fasade. Det orker jeg ikke. Da tenker jeg også på fysisk fasade med preparerte hus og biler og sånn, men også med livene våre.

– Vi kranter i parforhold, vi er sinte og trækker feil. Det kan man være ærlige om, også for ikke-troende. Det å speile seg i noen er en viktig ting. Hvis ikkekristne opplever at det ikke er mulig å speile seg i oss, blir avstanden litt stor.

– Jeg er veldig glad i salmer. De hjelper meg i hverdagen og kan roe ned. Salmene rører ved noen strenger i meg og hjelper meg å møte livet som det er.

– Når jeg er bekymret, dukker den gamle salmen «Sørg, og kjære fader, du» opp. Den har litt gammelt språk, så det hadde vært kjempefint å få modernisert den litt, men det er kjempefint å sitte for meg selv og lese disse gamle ordene som en bønn for meg selv.

Sørg, o kjære Fader, du, / jeg vil ikke sørge, / ikke med bekymret hu / om min fremtid spørge. / Sørg du for meg all min tid, / sørg for meg og mine, / Gud, allmektig, nådig, blid, / sørg for alle dine.

– Den teksten passer for meg. Her er det plass til vemod over barn som flytter ut. Gleden over en Gud som er med. Håp og forandring og forløsning. Og ikke minst, bønner om at Gud tar vare på de som er rundt oss.

Av og til kan det være vanskelig å vite hva en skal be om, men det er en kjempefin ferdig bønn om styrke i innsikt i Efeserne 3,14–21, og hvis du gjør den til din egen bønn og bytter ut «dere» med «meg», blir det en veldig fin bønn for meg og inn i mitt liv. Prøv gjerne selv!

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og diakonikoordinator Reidun Bugge i Østfold bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / ELISABETH FEHN OLSEN

Diakoni i møte med ensomhet

En sommer er i ferd med å bli høst når dette skrives. Våren og sommerens trang til å være sosiale, til å se naturen utfolde seg og blomstre, går over i en annen lengsel. Når dagene blir kortere og mørkere, lengter vi innendørs. Mange kjenner på et visst vemod når høsten og vinteren står for døren. Det er vanskelig å ta avskjed med lyse, varme sommerkvelder, med ferie og samvær med alle vi ikke ser så ofte. På den annen side er det mange som nå setter pris på at familie, naboer og venner er tilbake fra ferie, og at ulike aktiviteter og fellesskap åpner dørene igjen.

Jeg tror at noe av det vemodet mange kjenner når høsten kommer, knytter seg til en større grad av ensomhet i den mørke tida. Når vi trekker inn og dagene igjen fylles av oppgaver og gjøremål, reduseres tid og mulighet til å ha kontakt. Kanskje er vi ikke like tilgjengelig for hverandre i høstmørket og vintertiden? Følelsen av ensomhet er vond og vanskelig for mange. Ensomhet berører hele samfunnet, unge og eldre, familier og enslige. Dette bør utfordre oss som diakonale fellesskap.

De siste årene har det gjennom forskning kommet fram at ensomheten blant unge voksne har økt. Derfor får den gruppen en spesiell oppmerksomhet fra meg denne gangen. En viktig forutsetning for å lindre og forebygge ensomhet er å skape tilhørighet. Hvordan kan vi som menigheter skape tilhørighet for unge voksne til menighetsfellesskapet, til Gud og til mindre fellesskap?

Vi trenger å skape møteplasser. Menighetene og de unge vil være tjent med at de selv får være delaktige og i dialog for å skape gode fellesskap. Da kan vi legge til rette for samtaler og sjelesorg. For noen kan et mindre fellesskap kjennes tryggere før man blir med i et større fellesskap. Kanskje har noen familier en ledig plass rundt middagsbordet når ungdommen flytter hjemmefra?

Vi i Ryenberget menighet vil gjerne ha kontakt med deg som er ny i Oslo denne høsten. Eller deg som vet om noen som skal jobbe eller studere i hovedstaden. Vi inviterer til gudstjenestefellesskap hver søndag og kan hjelpe til med å etablere små-grupper/bibelgrupper. Vi har tilbud om ungdomskvelder ca. hver 14. dag.

Ta gjerne kontakt med:

Diakon Elisabeth Fehn Olsen, tlf. 95474800

e-post: elisabeth.fehnolsen@delk.no eller

Prest Håkon Valen-Sendstad tlf. 922 93 106. e-post: hvs@delk.no

Sammen med verdens største lutherske kirke til de unådde i Etiopia

Torunn H. og Arild Minnesjord har de siste to årene vært DELK-utsendinger i Etiopia, der Torunn har vært stedlig representant for NLM sitt arbeid. Ekteparet kom tilbake til Norge sommeren 2022. Hvordan har det vært å stå i evangeliets tjeneste i samarbeid med verdens største lutherske kirke, Mekane Yesus? Og hvor går veien videre nå?

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Det har vært deilig å komme til norsk sommer, sier Torunn, – en mer behagelig opplevelse enn en kald regntid i Addis Abeba. Det har også vært fint å bli ferdig med ansvaret som stedlig representant: mye administrasjon, personalansvar for ca. 20 utenlandske utsendinger (norske og finske) og ca. 25 lokalt ansatte etiopiere, 9 prosjekter, i tillegg til en rekke styreverv, kan sies å være en omfattende stilling. Særlig når covid, borgerkrig, evakuering og visumtrøbbel ble en del av arbeidshverdagen. Ikke alle veier har vært trygge å ferdes på pga. uro. Fly ble nødvendig av sikkerhetsgrunner.

– Men jeg kan ikke legge Etiopia til sides, sier Arild. Det går ikke an å blunde for de store forskjellene i økonomiske levekår mellom nordmenn og etiopiere. En annen forskjell Arild setter ord på er at mens Norge er sekulært, så er det en helt annen åndelig situasjon i Etio-

pia. Det har vært deilig å være der. Bibeltroskapen innad i kirka er stor. Evangeliet går fram og kirka vokser.

Torunn har merket seg hvor viktige relasjoner er. I Norge fungerer ting mere teknisk, mens den gode lunsjen der en snakker om familien sin og «alt mulig», er mye viktigere enn selve styremøtet.

Arild brukte mesteparten av tida si i Etiopia på ombygging og renovering av noen av husene på tomte i Addis Abeba. Nærheten og tilliten det går an å bygge opp i et arbeidsteam ved at en 75-åring står med slegga og slår i veggen, er veldig påfallende, ifølge Torunn. Alder er altså ingen hindring for misjonstjeneste. Tvert om.

Samarbeid med lokale

Misjonærene kommer, og så drar de igjen. Derfor er det viktig å samarbeide med den lokale kirka. Torunn brukte mye tid sammen lederen av misjonsorganisasjonen

Foto: Private

Hvis evangeliet først har fått fotfeste i ei folkegruppe, ser det ut til at det sprer seg innad i gruppa. Det var nok derfor Jesus bad oss om å sette søkelys på «folkeslag» i misjonsbefalingen i Matt 28.

til Mekane Yesus-kirka, Rev. Tilaye Daba. Mekane Yesus-kirka sender ut egne etiopiske misjonærer til nabolandene og til vestafrikanske land som Mali, Burkina Faso og Chad. Det som en gang var NLM-misjonærene sin ferie plass ved Awasa-sjøen, har nå blitt Mekane Yesus-kirka sitt kurssted for å utruste sine egne misjonærer. Og hva gjør man med det faktum at valutarestriksjonene gjør at det ikke går an å sende US-dollar ut av Etiopia til f.eks. Vest-Afrika? Da går en finsk samarbeidsorganisasjon inn og legger ut de dollarene som skal legges ut, og NLM i Etiopia får så betalt i etiopiske birr av Mekane Yesus-kirka. Samarbeid for å vinne flere for Jesus er tingen.

– Hvilke utfordringer har de i Etiopia?

Torunn og Arild er samstemte i at de etniske skillelinjene også skaper spenninger som rammer kirka. Et aktivt freds- og forsoningsarbeid innad i kirka er viktig. Her er det mye å be om: At kirka skal kunne ha troverdighet i samfunnet som et vitne om forsoningen fra Gud.

Det sier seg også selv at opplæring er et stort behov i ei kirke med ti millioner medlemmer. Falsk lære sniker seg lett inn når kirka vokser fort. Utenlandske misjonsorganisasjoner har en stor oppgave i å bidra med utdanning av menighetsledere av ulikt slag.

– Med 110 millioner innbyggere har Etiopia også mange unådde

mennesker og folkegrupper, forteller Torunn. Etiopiske kristne er vant med å sende ut evangelister, og så kommer skarene til tro på Jesus. Men når kristne etiopiere flytter til områder som er dominert av muslimske folkegrupper, oppdager de at skarene ikke blir kristne. De kristne fra andre folkegrupper samler seg til gudstjeneste, mens de lokale ikke berøres. Det må mye arbeid til for å utruste disse kristne etiopierne som bor blant unådde folkegrupper – selv om de ikke har krysset noen landegrense – for at de kan nå ut. Utfordringen ligner i så måte situasjonen i mange norske menigheter: ikke alle menigheter makter å nå ut til de sekulære og heller ikke til migrantene med annen religion.

Torunn har et spesielt hjerte for ei lite nådd folkegruppe. Hun jobbet tidligere mye med denne gruppa i Norge, og hun brukte mye tid på den samme gruppa de siste to årene i Etiopia. Torunn og Arild forteller at de kjenner mange som har vært i fengsel for sin tro. Ikke så få av de «nykristne» som Torunn traff i Etiopia, hadde hørt evangeliet for første gang via sosiale medier fra mennesker i sin egen folkegruppe som bor i Europa. Hvis evangeliet først har fått fotfeste i ei folkegruppe, ser det ut til at det sprer seg innad i gruppa. Det var nok derfor Jesus bad oss om å sette søkelys på «folkeslag» i misjonsbefalingen i Matt 28.

– Hvor går veien videre?

– Arild fortsetter nå som gardbruker og pensjonert vikarprest i DELK, mens Torunn skal bruke de to siste årene før pensjonen til migrantarbeid i Norge (NLM) i 60 %. Disse lønnsmidlene dekkes av DELK. I perioden november til januar skal Torunn og Arild oppholde seg i Etiopia for å arbeide blant den samme folkegruppa, noe som tilsvarer en stilling på 40 %. Torunn og Arild er ikke ferdige med Etiopia, langt derifra.

Nytt skoleår på Moe

TEKST / RITA TORMODSRUD GJELSVIK, REKTOR FOTO / MOE SKOLE

Forventningsfulle førsteklassinger med lærer Marianne Sloreby Kvalevåg.

Rektor Rita ønsker velkommen til gudstjeneste første skoledag.

Det var utrygt for regn den 17. august 2022, men da sju spente 1. klassinger og deres foresatte møtte opp i skolegården klokken kvart på ti, skinte sola. Flere hadde møtt opp tidlig, og leken var allerede godt i gang da tiden var kommet for å bli offisielt ønsket velkommen som elev ved Moe skole. Rektor ropte høytidelig opp barnas navn, og de fikk hver sin røde rose. Et stort øyeblikk!

Tidligere på dagen hadde rektor ønsket alle de andre velkommen. Klokka halv ni var ansatte og elever fra 2. til 8. klasse på plass i gymsalen for å starte skoleåret med gudstjeneste. Å kunne starte et nytt skoleår med budskapet om Guds kjærlighet og tilgivelse er helt fantastisk. Moe skole hadde ved skolestart 130 elever, og foruten de nye førsteklassingene, ønsket vi også ti andre elever i forskjellige klasser velkommen for første gang.

Aktivitet på stranden under fag- og temadagene.

Fag- og temadager

Nytt av året på Moe skole er at annenhver onsdag skal brukes til fag- og temadager for barneskolen, og en blanding av fag- og temadager og valgfagsdager for ungdomsskolen. Tanken bak disse dagene er å ha en god ramme for temaundervisning, mer praktisk undervisning, tverrfaglighet og dybdelæring. Disse dagene gir også mulighet for aldersblanding og samarbeid på tvers både for elever og lærere. Den første onsdagen av dette slaget gikk av stabelen 24. august. Småskoletrinnet hadde vennskap som tema, og mellomtrinnet hadde blant annet søppelrydding og laget bilde av naturmaterialer. Ungdomsskolen hadde sin første valgfagsdag, og på Moe har elevene i 8. og 9. klasse valgt fagene «friluftsliv» og «fysisk aktivitet og helse», i 10. klasse har alle trafikk.

1. og 2. klasse lagde vennskapsbånd og var ute på tur. 3. og 4. klasse var på Ballsletta, som er et område i nærhet til skolen og ofte benyttes. Her hadde de mye lek og moro, og integrerte norsk og matematikkøvelser.

5.–7. klasse reiste til Knattholmen leirsted der de plukket søppel, og hadde miljø- og bærekraft i fokus.

Valgfagene «friluftsliv» og «fysisk aktivitet og helse» slo seg sammen, og syklet til en strand som ligger cirka 8 km fra skolen. Her hadde de mange ulike aktiviteter.

Etter endt temadag spurte jeg en av de nye elevene om han hadde hatt en fin dag. Svaret var: «Ja, veldig!» Måtte det bli slik at elevene på Moe ofte kan gi det svaret når de blir spurt om de har hatt en fin dag.

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

DELKs skoler i jubileumsåret

Skolefilm

Under familiemøtet på sankthansstevnet var det premiere på en kortfilm om DELK-skolene. Filmen er produsert av Robert Dreier Holand i samarbeid med Kjetil Kaasa og er finansiert i et samarbeid mellom DELK sentralt og skolene. Filmen er tilgjengelig på DELKs nettsider og i sosiale medier. Den viser litt av det som skjer på skolene våre, og er tenkt brukt både internt og eksternt. Flere av skolene har i tillegg fått laget en egen film om sin skole.

Nye rektorer

Både Bjerkely og Ryenberget skoler har fått ny rektor i høst. Anne R. Solberg overtok som rektor på Ryenberget skole 1. august. Hun har vært ansatt som lærer på Ryenberget en del år tidligere og kom tilbake som lærer i 2021.

Beate Fjelde Døvik overtar som rektor på Bjerkely skole i høst. Hun har de siste ni årene jobbet som lærer på Bjerkely.

Begge skolene hadde flere søkere, og vi ønsker de to som ble ansatt Guds velsignelse i rektorjobben!

Leirskoleleder Stine C.K. Hovden på Solåsen deler skolelederne inn i lag.

Skoleledersamling på Moe og Solåsen

4. august hadde skolelederne (både rektorer, ass. rektor og inspektører) i DELK sin årlige samling, denne gangen på Moe skole – og med en utfukt til Solåsen leirsted i Larvik. De fleste skolene våre har i mange år brukt Bondal fjellstue som leirskolested. Når fjellstua nå etter hvert skal avhendes, må vi se oss om etter andre løsninger for leirskole. Det blir nok da mest aktuelt å bruke en etablert leirskole som har et ferdig opplegg. På Solåsen fikk vi presentert et eksempel på dette. I tillegg fikk vi en god grillet lunsj og noen fine teambuildingsoppgaver.

Øyeblikkene med barna betyr mye

Foto: Erling Rantrud

”Gjennom barnet får også familier høre om Jesus, både gjennom barnehagen og når familien blir invitert til kirken.

Det første du møter når du kommer til Skauen kirke og Skauen kristelige skole, er en barnehage! Underveis har fått lov til å besøke barnehagen og fikk tid til en prat med styrer Marita Fahre-Skau midt i en hektisk oppstartsperiode.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / SKAUEN KRISTELIGE SKOLE SKOLE

Selv om det allerede er 17 år siden Skauen barnehage startet, har det tatt en del tid for DELK-folket å bli oppmerksom på at vi ikke bare har fem skoler rundt omkring i landet, men vi har også vår helt egen barnehage i Skien!

Barnehagen og menigheten

– Det har tatt en del tid, men det å få jobbe med og se at barnehagen har blitt en naturlig del av menighetslivet på Skauen, er veldig fint.

– Vi ønsker at barna skal oppleve nærhet til kirke og skole. Om ikke lenge er det høsttakkefest og barnehagens dag i kirken for barna og deres familier. Da blir de kjent med både menigheten og lokalene.

Marita forteller om et både godt og viktig samarbeid med kirken. Kontakten mellom menigheten og barnehagen imellom skaper gode relasjoner og tilhørighet på tvers av generasjoner.

– Vi har møter med presten flere ganger i året. Noen ganger kommer han hit, og noen ganger går barnehagen bort i kirken for samlinger der. Det er spennende og fint for barna å besøke kirken. De får høre om forskjellige bibelhistorier, dåp, nattverd, og opplever at de hører hjemme.

Jeg er nysgjerrig på om det er utfordrende å drive en kristen barnehage i Norge. Vi vet godt at størsteparten av befolkningen vår støtter den offentlige, livsynssnøytale skolen. Er det slik med barnehager også? Marita forteller at det ikke er så store utfordringer. Den kristne formålsparagrafen ser ut til å fungere som den skal. De økonomiske utfordringene som er, gjelder alle private barnehager uavhengig av fokus i barnehagen.

– Vi er veldig privilegerte som kan få lov til å snakke om det som er det viktigste for oss uten å tenke på hvordan vi skal måtte formulere oss.

I en kommunal barnehage må man tenke veldig mye på hvordan man formulerer seg når man snakker om tro. Her kan vi få dele. Når vi er ute i naturen, kan vi snakke om Gud som har skapt alle ting. Vi kan snakke om bønn, og vi kan be med barna hvis de er lei seg.

De ansatte setter også veldig pris på å få dele troen på Gud med både barna og hverandre uten noen begrensninger. Det er trygt og godt å ha kristne kollegaer som kan be sammen og dele troen sammen.

Barnehage for alle

– De fleste søker barna sine hit fordi de har en kristen bakgrunn og gjerne vil videre på Skauen kristelige skole, men det er også familier fra nærmiljøet som ikke har tilknytning til kirken. Flere av familiene bor i området og kommer gående til barnehagen.

– Det er nok de som tenker at vi

som menighet heller burde oppmuntre familier til å la barna være mer hjemme til de er større. Men vi ser at foreldre velger å sende barna i barnehage uavhengig av om de egentlig gjerne ville hatt barna mer hjemme eller ikke. Samfunnet legger opp til at begge foreldrene i familien må jobbe, og mange har ikke noe annet valg. Vi ønsker å kunne gi et kristent tilbud slik at barna kan få en trygg og god oppvekst, men også at de skal få møte Jesus og lære om ham der de er.

Misjon i og utenfor barnehagen

– Det er blitt vanlig å tenke at Norge ikke lenger er et kristent land, men at vi må leve som kristne midt i landet. Ser dere på barnehagen som en misjonsmark i dette bildet?

– Vi er absolutt en misjonsmark. Jeg husker et barn (for flere år siden) som gikk hjem og ikke lot familien spise før de hadde sunget for maten, for eksempel. Gjennom barnet får også familier høre

om Jesus, både gjennom barnehagen og når familien blir invitert til kirken. Barna tar med seg små glimt av Jesus hjem, og vi opplever det som trygt, godt og fint.

Nå på starten av høsten er temaet Skapelsen, og i oktober hvert år har vi misjonsmåned. Da lærer vi om andre kulturer, og vi snakker om hva misjon er, og hvorfor vi driver misjon. På slutten av måneden har vi et arrangement for foreldre og kjente hvor vi samler inn penger til årets misjonsprosjekt.

Mestring og glede

Noe av det aller mest oppmuntrende med jobben er å se barnas mestring og glede! Det er flott når et barn som lenge har strevd med å komme opp i klatrestativet, plutselig klarer det! For noen dager siden fikk jeg dra på gårdsbesøk med noen barn og leke «putekrig» i høyet, da koste vi oss både voksne og barn. Det er gøy å få litt annerledes opplevelser med barna innimellom.

Intervju med Clara og Klara

Denne høsten er det 26 barn i barnehagen. To av dem vil mer enn gjerne snakke litt med journalisten som er på besøk. Clara og Klara er fem og fire år gamle, men like gode venner for det. Klara er Nonstop. Det er de som går siste år i barnehagen. Nonstoper ser forskjellige ut, men de er like gode alle sammen!

– Hva er det beste med å gå i Skauen barnehage? Barna forteller.

– Det er at vi har venner her og ikke bare er én i barnehagen, alene! Vi kan skli og huske og har leker å leke med.

Hvordan blir vi venner med noen, da? Jentene trenger ikke å tenke seg lenge om før de svarer.

– Det er ikke vanskelig å bli venner med noen. Man må bare leke litt! Det gøyeste er å klatre i trær, men det klarte vi ikke før.

Tusen takk for praten. Er det noe annet dere har lyst å fortelle til slutt?

– Jeg sa jeg skulle fly en gang, men så datt jeg rett ned på gulvet!

– Men hvor lenge skal vi sitte her. Nå vil vi ut og leke!

Ungdomsleir på Kvitsund 2022

TEKST / PETER JOHANSEN

29. juni til 3. juli var det igjen klart for den tradisjonsrike ungdomsleiren på Kvitsund. Endelig skulle vi få reise på leir uten strenge pandemiregler! Men det var knyttet spenning til hvilke andre utslag fraværet av covid kom til å gi; de to siste årene har nemlig denne leiren vært bortimot det eneste ungdommen har hatt av tilbud. Det førte naturlig nok til god påmelding. Men i år kunne de velge og vrake i leirtilbud, reiser utenlands og sommerjobber. Det gav nedgang i påmeldingen; i underkant av 60 deltakere valgte å ta turen til Kvitsund i år. Men det var stor pågang blant de yngste, og stemningen på leiren var upåklagelig!

Akriviteter og åndelig påfyll

I år ble vi også velsignet med mye godt sommervær; da er det godt å kunne slenge seg på stranda eller ta en dukkert i det friske vannet. For de modigste manglet det ikke på muligheter til å slåss med Mattis Bording på

badeplattformen – men de som prøvde seg på det, havnet som oftest i vannet. Aktivitetene fulgte tradisjonen: fotball og volleyball, vannpolo, frisbeegolf, maling, andaktsverksted og padling. Men i år ble det gjenopptatt en tradisjon som har utgått de siste par årene; nå var det nemlig lov til å padle til butikken i Kviteseid.

Likevel er den viktigste grunnen til at vi arrangerer leir, å gi ungdommene åndelig fellesskap og påfyll. Temaet i år var hentet fra 1. Petersbrev 3,15b: «Vær alltid klare til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håpet dere eier.» Hvordan skal vi forsvare troen vår i en stadig mer sekulær tid? Det ble det gitt mange gode innspill til, fra ulike vinkler. Leirprestene hadde sine bibeltimer, men ungdommer bidro også med inspirerende taler. I tillegg fikk vi storfint besøk av Espen Ottosen som snakket om hvordan vi som kristne kan tenke rundt kjønn, seksualitet og identitet – et virkelig hett spørsmål i vår tid! Dessuten var det seminar om tjeneste i menigheten, hvor

ungdommen ble engasjert i tanken om å være med på «Guds gjenerobningsplan».

Musikk og lovsang ble det i år også. En del av de eldste ungdommene har nå begynt å jobbe, så det er behov for rekruttering på dette området – særlig også teknikere på lyd og lys. Men et band sammensatt av ungdommer fra flere steder gjorde en imponerende innsats, og ledet oss i flotte sanger til Guds ære! Delekveld hører også med på leir; det ble mange sterke vitnesbyrd fra ungdommer og deres liv med Gud.

Presten med skamklippede hoder

Det som virkelig tok kaka i år, var misjonsaksjonen! Gjennom hele leiren hadde vi fått drypp fra en misjonsreise til Afrika. Andreas Johansson intervjuet Peder og Aurora Husby, og på denne måten fikk vi ungdommenes eget blikk på det viktige arbeidet våre utsendinger driver. Og når det da kom til

innsamling, tok det helt av! Leiren ble delt inn i to lag, guttene mot jentene, og så var det om å gjøre å komme med kreative påfunn for å rake inn penger. Det ble loddet ut romantisk middag, prester ble skamklippet for hår på både hode, hake og legger. Andre fikk hår og skjegg farget, og noen reiste inn til Kvitsund for å samle inn fra lokalbefolkningen. Her ble foreldre, besteforeldre, onkler og tanter kontaktet for å sende inn penger. Og resultatet knuste alle rekorder; over 60 000 kroner til misjonen! Og guttene måtte til slutt innse nederlaget; det var jentene som samlet inn aller mest.

Trøtte og slitne, og fulle av gode opplevelser, forlot vi Kvitsund etter gudstjeneste og rydding på søndag. Vi takker Gud for dagene sammen, og gleder oss allerede til neste år!

BOKANBEFALINGEN

Johannes' openberring Ein samtidsvisjon

TEKST / ERLING RANTRUD

Hans Johan Sagrusten har tidligere vært DELK-prest, bibeloversetter og bibelbrukskonsulent for Bibel-selskapet. Han er forfatter av flere bøker og er nå sokneprest i Lom kirke. I sommer kom den nyeste boken hans om Johannes' åpenbaring ut på Verbum forlag.

Boken er en virkelig øyeåpner. Ikke bare fordi omslaget er særdeles vakkert med et nydelig tresnitt av et våkent øye som inviterer til å åpne våre egne, men også fordi Sagrusten inviterer oss med inn i Johannes' åpenbaring med et nytt og annerledes blikk. Johannes åpenbaring er en av de mer krevende og kreativt tolkede og omdiskuterte bøkene i Bibelen. Språk, bildebruk, kronologi og handling er annerledes enn det meste av all annen litteratur.

Ved å kalle boken sin en samtidsvisjon og ikke en framtidsvisjon, legger Sagrusten en fører for hva vi kan vente ved å lese boka. «Sjål!» sier han og viser oss hva han ser i teksten og tiden. Han leser Åpenbaringen som en åpenbaring til vår egen tid, og ikke bare en beskrivelse av hva som skal skje i en fjern eller nær framtid. Det er det som er den store øyeåpneren for oss som lesere. Åpenbaringen er til oss og om oss i dag.

Sagrusten tar ikke mål av seg til å avsløre konklusjoner eller peke på rette svar på hvordan Åpenbaringen skal leses. Men ett av forfatterens poeng er at på samme måte som at Johannes fikk se noe fra Gud som han både forsto og ikke forsto, vil Gud vise den som leser Åpenbaringen noe. Noe forstår vi og kjenner oss igjen i. Annet forblir skjult for oss. Og kanskje er det slik at det Gud aller helst vil vi skal se, er at selv om vi kan oppleve både kriger og kriser, sut og sorg, så er det en som sitter på tronen, og han blir værende der frem til han gjør alle ting nye.

Boka er herved anbefalt. Den gir ny kunnskap, større innsikt og inviterer til egne refleksjoner i møte med både Johannes' åpenbaring og alle de andre bøkene i Bøkenes bok.

Et lite utdrag fra boka til slutt:

Somme ser på Openberringa som ei verkelegheitsfjern bok. Men ho var svært så livsnær for dei fyrste lesarane. Dei såg gudlause keisarar herje lik skremmande udyr. Dei såg krigen, svolt og døden dundre fram over jorda som mektige ryttrarar. (...) dei streva for å halde trua og motet oppe. Det er til desse menneska Openberringa er skriven. Boka må ha gjeve mening for dei. (...) Ho hjelpte dei å lyfte blikket – opp til det dei såg fram imot: eit fredsrrike der dei skulle vera i lag med Kristus.

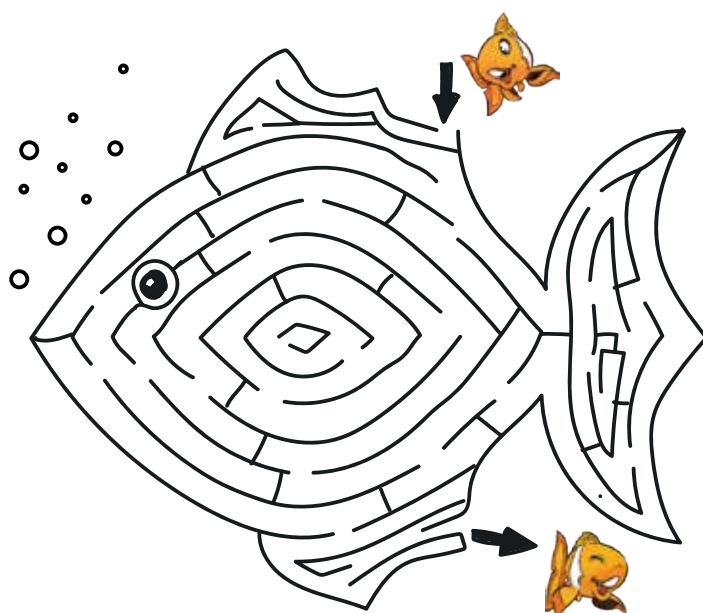

BARNAS

Labyrint

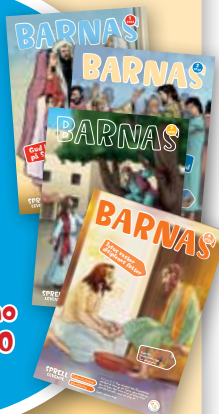
Kan du hjelpe Gulliver gjennom labyrinten?

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

- Greier du å tegne en rett strek med en linjal?
- Selvfølgelig!
- Godt gjort! Jeg greier det ikke uten blyant.

Vitser

- Et egg fikk se seg selv i et speil.
- Å nei, jeg har blitt et speilegg!

- Pass deg for trappal!
- Hvilken trapp-app-app ...

Finn fem feil!

Her feirer de første kristne nattverd. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Tegning: Asbjørn Tønnesen

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Jakob og Line lager fest

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Det var straks høstferie. Lille Line hadde aldri hatt skikkelig høstferie før, for hun gikk ikke på skolen enda. Jakob skulle ha sin tredje høstferie allerede. Det var fordi han hadde begynt i tredje klasse for noen uker siden. Mamma hadde sagt at de skulle lage en høsttakkefest første feriedag. Men hun hadde ikke sagt hvem som skulle komme, og det var litt rart.

Mamma og pappa ryddet og handlet og bakte og stresset rundt. Lille Line skjønte som vanlig ikke at de var stresset. Eller så brydde hun seg ikke. Så hun klatret stille opp på spisebordet, trampet med den venstre foten og sa høyt og tydelig: «Jeg og Jakob vil også lage fest! Vi vil også være med!»

Både mamma og pappa lo. «Selvfølgelig skal dere være med», sa mamma. «Dere skal få lage pynt, og kort og tegninger til alle gjestene, men vi vet ikke helt hvor mange som kommer» Så tok mamma frem en stor plakat hun hadde laget. Hun hadde tegnet mange dyr rundt et bord som spiste og pratet og lo hadde det fint. Så tok hun frem en stor tusj og skrev med fine, flinke bokstaver: «Til naboer og venner. Velkommen til høsttakkefest hjemme hos oss i morgen kveld klokken 19.00! Både små og store er velkomne!» Så festet hun plakaten på en stor pinne, gikk ut og banket ned skiltet utenfor huset.

«Sånn. Da er det bare å vente og se hvem som kommer.» Jakob og Line så på hverandre. Noe sånt hadde de aldri opplevd før. Skulle de invitere mange ukjente folk til fest? Det kjentes både skummelt og gøy ut på en gang. «Jeg

Hun hadde tegnet mange dyr rundt et bord som spiste og pratet og lo hadde det fint.

har laget mange små pakker», sa pappa. «Dere skal få lage tegninger på disse kortene som hører til.» Så fant pappa frem en hel bunke med kort han hadde skrevet, men det var god plass å tegne på. «Til deg som er glad i honning.» «Til deg som liker sjokolade.» «Til deg som liker syltetøy.» Jakob og Line tegnet og pyntet. De kjente at de gledet seg! Og Jakob kjente en ny følelse han ikke hadde satt ord på før. Han kjente seg taknemlig for alt han hadde selv!

Så kom kvelden, og gjestene kom. Alle var spente. Det var ikke så mange som Jakob fryktet, men det var allikevel ganske mange. 13 par store og små sto i gangen da de siste var kommet. Det var både kjente og ukjente naboer. Pluss bestemor som pappa hadde hentet med bil.

Alle spiste og pratet og fortalte hvem de var. De hadde det skikkelig fint! De åpnet pappas små pakker og noen

sa takk for maten. Noen sa takk for gavene. Alle sa takk for festen. Så var det en som reiste seg opp. Det var han gamle med bustete hår og grått skjegg som bodde i nummer 7. «Har dere en bibel?» spurte han. «Ja, det har vi jo», sa Pappa, og kjente at han var litt flau. Han hadde ikke sagt noen ting om at han trodde på Gud hele kvelden.

Den gamle mannen med det grå skjegget reiste seg opp, tok imot Bibelen og sa: «Jeg vil gjerne si tusen takk for denne flotte festen. Den minner meg på at Guds rike allerede er kommet, og at vi en gang skal samles til kjempefest når jord og himmel møtes igjen! Jeg vil gjerne takke dere for alt dere har gjort, men først vil jeg takke Gud.» Så slo han opp i Bibelen, og Jakob skjønte aldri helt hvordan de voksne bare visste hvor de skulle slå opp, så leste han høyt og tydelig: «Salme 111. Halleluja! Jeg vil takke Herren av hele mitt hjerte ... Hans lovsang varer til evig tid.»

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Norene Gangstør, Hardanger	24.02.22	15.05.22	Hardanger (Bergen)
Sander Minnesjord, Skien	22.02.22	05.06.22	Telemark
Nazareth Josief Tages, Porsgrunn	24.03.22	05.06.22	Telemark
Lukas Luhr Hovland, Holmestrand	17.01.22	12.06.22	Bjerkely
Vilde Fahre Kaasa, Skien	07.05.22	14.08.22	Telemark
NN, Iran	04.10.59	17.08.22	Bergen
NN, Iran	25.04.66	17.08.22	Bergen

Andre innmeldte: 15

Døde	Født	Død	Menighet
Brit Elisabeth Angelvik	1929	01.04.22	Bergen
Otto Gjerpe, Rykkin	1925	05.05.22	Ryenberget
Bjørn Slaathaug, Skien	1959	08.05.22	Telemark
Per Thoresen, Lunde	1921	12.05.22	Telemark
Gerd Andersland, Ågotnes	1933	24.07.22	Bergen
Karstein Peder Drønen, Kolbeinsvik	1932	06.08.22	Sotra

Antall utmeldte: 6

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyret
6. juni 2022

- Leder for Koordineringsgruppen ved seksuelle overgrep (KSO), Karin Heum, orienterte om arbeidet generelt og beredskapsplanen spesielt. Hovedstyret takken gruppen for det gode og viktige arbeidet som KSO gjør.
- Barn og familie – Forslag til mandat for et barne- og familieråd, samt forslag til en stillingsbeskrivelse for en barne- og familiemedarbeider ble drøftet. Hovedstyret ba administrasjonen komme med oppdatert mandat og arbeidsbeskrivelse til neste møte, sammen med en økonomisk vurdering av stillingsstørrelse.
- Bondal fjellstue: Hovedstyret godkjente stiftelsens vedtak om at Bondal fjellstue skal avhendes, og oppfordret til at midler som frigis ved salg, skal brukes til å sikre et videre godt leirarbeid for DELK.
- Årsrapport 2021 med regnskaper for hele kirkesamfunnet ble presentert og tatt til etterretning.
- Hovedstyret vedtok oppstart av rekruttering av prest til Bergen menighet etter Jon Magne Sønstabø og vedtok oppstart av prest i prosjektstilling til menighetsplanten i Hardanger.
- Historiebokens fremdrift, utgivelse og økonomi ble drøftet. Administrasjonen ble bedt om å utarbeide et forslag til budsjett og organisering av utgivelsen til neste styremøte.
- Hovedstyret drøftet innledende om medlemskap i nettverket «Til Helhet» etter en muntlig forespørsel fra nettverket. Lærerådet har uttalt at de ønsker at DELK skal bli en del av nettverket. Saken kommer opp på et senere styremøte.

- Det ble orientert om utviklingen i saken om et eventuelt utvidet samarbeid med Den Norske Israelsmisjon som kan inkludere tilsyn og oppfølging av en menighet i Israel.
- Hovedstyret ble orientert om fremdriften for en handlingsplan for strategien 2022–2025 og utarbeidelse av en kommunikasjonsstrategi i DELK. Begge saker kommer opp på et senere styremøte.

Torgeir Døvik 22.08.22

Det nyopprettede lærerådet (LR)
gjennomførte sitt første møte
19. mai. Møtet var digitalt.

- Hovedstyret oversendte dokumentet Kommunikasjonsstrategi til LR for vurdering av det læremessige innholdet.

LR hadde ingen læremessige motforestillinger.

- Det ble orientert om et eventuelt utvidet samarbeid med Den Norske Israelsmisjon som kan inkludere tilsyn og oppfølging av en menighet i Israel. LR ba om videre avklaringer for videre vurdering.
- LR ønsker at DELK går inn som medlem av nettverket «Til Helhet».
- LR vurderte prioriteringer i strategidokumentet med tanke på utarbeidelsen av en handlingsplan.
- LR ønsker at DELK kan legge til rette for liturgi praksis for prestestudenter og vil vurdere et kommende forslag.
- LR ga tilsyns mannen fullmakt til å utarbeide liturgi for misjonærinnvielse på Sankthansstevnet 2022.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps
Vipps #574554 - DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks prestetjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr for gaver til DELK
– med skattefradrag: 3000 24 91210
– uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512
Bjerkely menighet: 3000 37 53553
Dalane menighet: 3270 67 09796
DELK Nord menighet: 4750 73 13201
Granly menighet: 2400 23 80478
Horten menighet: 2801 46 83994
Kristiansand menighet: 3000 33 98095
Jæren menighet DELK: 3000 52 01612
Moe menighet: 3000 24 20259
Nore menighet: 2351 72 09147
Ryenberget menighet: 6011 05 64719
Sotra menighet: 3470 66 20984
Telemark menighet: 2801 31 96763
Østfold menighet: 3000 26 70832

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG BESØKSADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker,
prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke
Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund
Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke
Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Dag Myhre, eldste

Nore, Fredheim kirke
Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Oslo, Ryenberget kirke
Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad
e-post: hvs@delk.no
tlf 92 29 31 06
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke
Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord
Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke
Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke
Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Sandnes, Jæren menighet
Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste

Kontaktpersoner
menighetsplanter:

Hardanger: Per Ove Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.

Utsending til Sentral-Asia

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.
E-post: obarlauf@gmail.com

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes
Madagaskar via NMS.
khe@delk.no

Har du flyttet?
Husk å melde
adresseendring
til Underveis

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

I Jesus – for hverandre – ut i verden

DELK
150 ÅR

2022

Alle foto: BoJo Hermansen

